

František Josef Studnička
Poznámka o nepřetržitém úročení

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 12 (1883), No. 2, 76--78

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121346>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1883

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

jednotlivých stranách svých opatřeny jsou různými částemi celého obrazu, a kde s podivuhodnou jistotou určovalo pro každou z nich onu část prostoru, ve které náležitě vedle sebe sestavené hexaedry žádaný obraz celistvý způsobují, ten sotva spatřovati bude ve výše naznačeném postupu přípravného vyučování při *pojednávání o problému morfologickém* prohrěšení se proti předpisům didaktiky, zejména když se onen poznenáhly postup řídí zásadami paedagogicko-didaktickými. Jak velice usnadňuje se dosažení vytčených cílů, když vedle určitých, sluchu odpovídajících *slovních označení* pro prvky tvar tělesa určující užívá se současně i jednoduchých, *symbolických znaků písemných typického tvaru, přiměřených hmatu a zraku*, o tom každý učitel brzo uspokojivého dosáhnouti může přesvědčení. (Hmatu potud se zde též vyhledává, že tyto symbolické znaky zákem samým se sestrojují.)

Zbývá nám tedy ještě ku konci obrátiti zřetel k těmto důležitým pomůckám konkrétního pojímání předmětů pozorovaných a k přesnému rozeznání jich vztahů, jakož i jednotlivých částí jich mezi sebou, než přikročíme k přípravám, jež se vztahují k *problému konstruktivnému*. —

(Pokračování.)

Poznámka o nepřetržitém úročení.

Pro žáky středních škol napsal prof. dr. F. J. Studníčka.

Ve své algebře vyložil jsem na základě pouhé srovnalosti, jak se vypočítávají výsledky různých druhů tak zvaného úročení, resp. výnos kapitálu pod úrok uloženého za rozličnými podmínkami; zejména pak jsem tam poprvé uvedl do knihy školní *úročení nepřetržitě*, při němž lhůty jsou okamžiky, tedy období nekonečně malá.

Abychom nabyli lepšího přehledu a mohli porovnatí výsledky, jakéž obdržíme, berouce za základ úročení *jednoduché, složité i nepřetržitě*, uveďme příslušné vzorce na tvar obdobný.

Při jednoduchém úročení jest hodnota kapitálu K po r letech, jak snadno lze posouditi, značí-li p příslušné procento,

$$K_r = K + K \frac{pr}{100} = K \left(1 + \frac{pr}{100} \right). \quad (1)$$

Při úročení složitým a to v občasích, jichž jde n na rok, platí vzorec*)

$$K_r' = K \left(1 + \frac{p}{100n} \right)^{nr},$$

anebo vyvineme-li mocninu na pravé straně podle binomické poučky v řadu,

$$K_r' = K \left(1 + \frac{pr}{100} + \frac{nr(nr-1)}{2!100^2} \cdot \frac{p^2}{n^2} + \frac{nr(nr-1)(nr-2)}{3!100^3} \cdot \frac{p^3}{n^3} + \dots \right),$$

z čehož jde, spořádáme-li členy jiným způsobem,

$$K_r' = K \left(1 + \frac{pr}{100} + \frac{p^2 r^2}{2!100^2} + \frac{p^3 r^3}{3!100^3} + \dots \right) - K \frac{p^2 r}{100^2 n} \left(\frac{1}{2!} + \frac{p(3nr-2)}{3!100n} + \frac{p^2 6(nr-1)^2 + nr}{4!100^2 n^2} + \dots \right);$$

nazveme-li pak negativní člen tento krátce M , takže

$$M = K \frac{r}{100^2 n} \left(\frac{p^2}{2!} + \frac{p^3 3nr-2}{3!100n} + \frac{p^4 6(nr-1)^2 + nr}{4!100^2 n^2} + \dots \right)$$

obdržíme v druhém případě vzorec

$$K_r' = K \left(1 + \frac{pr}{100} + \frac{p^2 r^2}{2!100^2} + \frac{p^3 r^3}{3!100^3} + \dots \right) - M. \quad (2)$$

Při úročení okamžitým čili nepřetržitým vypočítává se, jakož známo**), konečná hodnota K_r'' podle vzorce

$$K_r'' = K e^{\frac{pr}{100}},$$

takže obdržíme, nahradíme-li tu exponentialní funkci příslušnou řadou, přímo výsledek obdobný

$$K_r'' = K \left(1 + \frac{pr}{100} + \frac{p^2 r^2}{2!100^2} + \frac{p^3 r^3}{3!100^3} + \dots \right). \quad (3)$$

Porovnáme-li tyto výsledky, vzorci (1), (2) a (3) vyjádřené, poznáme, že výnos kapitálu se tu řídí hodnotou řady, postupující podle mocnin p a r , dále, že v prvním případě řada ta jest omezena na první dva členy, kdežto v druhém případě

*) Viz *Studnička* „Algebra“ I. vyd. pag. 98.

**) *ibid.* pag. 99.

od ní jest odečtena řada pozitivních členů, již krátce nazvali jsme M.

Hodnota výrazu M závisí pak přímo na čtverci veličiny p a na veličině r , opačně pak na veličině n a stává se po vymezení pro $n = \infty$, uvedeme-li ji na tvar exponentialní,

$$M = K \frac{p^2 r}{2! 100^2 n} e^{\frac{pr}{100}} = 0,$$

takže pak bude

$$K_r' = K_r'',$$

jakož bylo podle podstaty věci očekávati.

Konečně tu porovnáním těchto vzorců jde na jevo, což plyne taktéž z podstaty úročení složitého, že

$$K_r < K_r' < K_r''$$

a že tato nesrovnalost jest tím větší, čím jest číslo r nebo-li počet roků větším.

O novější anglické literatuře elektřiny a magnetismu.

Napsal

dr. A. Seydler.

V oboru náuky o elektřině a magnetismu vykonal se v nejnovější době pozvolna převrat podobného asi dosahu, jako v optice, když zde nad teorií výronu zvítězila theorie undulační. Přebat ten jest sice z velké části podmíněn *positivním směrem*, který tvoří znak *veškerého* moderního bádání přírodovědeckého; směrem, jenž pozvolna vylučuje z vědy všechny výmysly, všechny konstrukce ducha lidského, by na jejich místo položil jakožto jediný, platnou cenu mající obsah vědy co možná věrný, hypotetickými dodatky neporušený odlesk skutečnosti. Dříve neb později bylo tudíž lze očekávat, že převrat takový nastane; však rychlé uskutečnění jeho záviselo od genialnosti toho, kdo první bystrým zrakem postřehнул nutnost jeho, a opatřen širým rozhledem ve vědě dovedl nejhodnějších prostředků k dosáhnutí svého cíle se chopiti. Byl to na štěstí zde, v oboru elektřiny první fysik našeho století, *Michael Faraday*.